

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravništvu v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajatec: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravnništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20, 1/2 strani 25%, i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanom 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo

Čuvajmo se!

Pisali smo ne davno v naši novinaj, da je dnes jako potrebno, da naše ljudstvo nikelko več čté. Pravili smo, da že či samo gučimo z ednim človekom, včasi znamo ali čté té človik kakše knjige ali novine, ali pa nikaj ne čté. S tistim, šteri kaj čté, si človik lahko vse poguči; Zato ka precu razmi, zna, ka se godi doma, v državi, po sveti, vidi se njemi, da je tudi dobro podkovani v gospodarstvu i, da se pri vsakoj priliki zna obrniti tak, da ne trpi velke škode.

Povedali smo pa tudi, da ravno za toga volo, ar je naše ljudstvo jako potrebno čtenja, ščemo zdaj prav posebno gledati v naši novinaj na to, da bodo napunjene z najbogšim pa najbolje hasnovitim čtenjom. Kak vidite, prinese zdaj skoro vsakša naša številka konči mali spomin na šteroga našega domačega vučenjaka. Na té način pomali spoznamo svoje dobre pa velike ljudi i to ne samo tiste tam prek Mure, šteri so po krvi i jeziki naši, nego tudi svoje domače, šteri so se rodili i živeli med nami v našoj krajini. Skrbeti pa ščemo tudi, da spozna naše ljudstvo dobro tudi svojo krajino i počasi celo državo. Poleg vsega toga pa moramo včasi v začetki dobro poznati tudi tiste,

Šteri nam samo škodijo.

Že v zadnjój številki naši novin smo pri spisi Franc Levstik, (gde se nam je zgodila ma-

la pomota, — den njegove smrti je 16. ne 26. uovember) zapisali, da se najdejo med pisateli i pesniki tudi božni ljudje, šteri svoj lepi dar od Boga rabijo v to, da z lepimi rečmi ljudi na slabo pot spravljajo. Povedati pa moramo tudi včasi poleg, da so ljudje, šteri so bili v istini vučeni i velki, meli vsigdar globoko i živo vero v Boga, i so ravno zavolo toga nigdar nikaj nej takšega napisali, s šterim bi ljudi na božno pot šteli spelati. Na takšo pot, slaboga pisanja pridejo navadno ljudje, šteri samo štimajo, da so modri i vučeni, za njimi pa te po navadi idejo samo takši ljudje, šteri majo v sebi več gizde, kak drugi dobri lastnosti, i bi samo radi bili nikaj več kak drugi i bole vučeni kak drugi, čitūdi so v istini daleč za vsemi drugimi.

I dnes, gda prihaja od vsej strani cela povoden novin i knjig i se človeki edne bole ponūvlejo kak druge, moramo jako dobro gledati na to, či vse te novine i knjige pišejo v istini vučeni i v istini pošteni ljudje i poglednoti tudi to, či ščejo tej ljudje s svojimi novinami spravlati tudi nam hasek, ali pa samo sebi.

Poglejmo si malo te ljudi!

Pri nas, v našoj krajini, silijo dnes na vse viže med naše ljudstvo svoje novine ljudje, šteri zovejo sebe za napredne. Či samo malo z razumom poglednemo to ime: napreden, s šterim

ščejo tej ljudje povedati, da so oni nekaj naprej, nekaj več, kak drugi, včasi lahko malo zdvojimo, či je to jstina. Že stara resnica je, da so ljudje, šteri sami sebe za jako vučene i jako napredne držijo, navadno jako nezvučeni i bi samo radi nekaj več valali i bole modri bili kak drugi.

V niednoj vesnici nemajo ljudje radi takšega, šteri se sam za najbolje modroga drži i sam največ guči, drugi pa nemre ničče poleg njega nikaj pametnoga pvedati. Ljudje znajo, da takši človek pri vsakšoj reči zna samo dosta brbrati i kričati, da čeden človek nemre priti tam do svoje reči, zna pa tudi za kaj božnoga, dosta nemakov za seov potégnoti i napraviti s tem občini največkrat veliko škodo.

Kakši ljudje so to?

Voditelje takzvané napredne misli i napredni novin, okoli šteri se zbirajo ljudje, med Slovenci malo spoštūvane samostojno demokratske stranke, so ljudje s šolami ali pa tudi brezi nji. Pri tom nesmimo misliti, da je že vsakši šolani človek tudi jako vučeni i jako pošteni. Sami znamo, či pogledamo malo naše dijake, da dostakrát ravno s takši nika ne grata, šteri majo dobro glavo za včenjé. V šoli nikelko malo več zna kak drugi i že misli, da je nikaj več kak ovi drugi, da je že bole napreden i njemi več ne trbe šole. Knjige vrže od sebe, šolo pusti i te začne gospoda špilati. Svoje ljudi večkrat gde znori i ljudje so sami tak nespametni, da začnejo gu-

čati, kak je té moder, pa kak zná dobro noriti.

Z ednov rečjov, to že mi sami znamo, da so nej vsi ljudje šteri so gda v šole hodili, tudi vučeni, pošteni i dobri. Od naši demokratski voditelov bi pa lahko pravili, da so ništerni naprej pisane velke šole toti zvršili, da pa zavolo toga sebe za bole vučene držijo kak so v istini, vsešerom bi radi samo oni prvi bili, samo oni gospodarili nad vsemi, i vse bi moralo služiti samo njim v hasek.

Delati pa znajo za sebe.

Najbole so tej ljudje začnoli zdigavati svoje glave po bojni. Že med bojnov, so si ništerni znali na račun siromaškoga ljudstva, lepe peneze spraviti, največ sreče so pa meli včasi po bojni. Različne bogate ustanove v našoj državi, štere so meli ljudje druge narodnosti v svoji rokaj, so nacionalizirali, kak oni pravijo. To je, znali so od države izsiliti, da je država tem bogatašom odvzela njūvo imanje i je te prišlo v roke našim demokratom. Ravnotak so njim morale biti te, gda so meli vlado v rokaj podložne različne banke i njim davati velke šume penez. Tak ešče vsi dobro znamo, da je bogata Slavenska banka zavolo toga na nikoj prišla i je tudi pri nas precu ljudi, šteri so pri tom svoje teško prišparane peneze zgūbili.

Demokrati so si na té način spravili lepe peneze i dnes lahko skoro kšenki obsipavlejo vse kraje s svojimi novinami.

Pot k autonomiji.

Povedali smo že, ka pomeni autonomija. Ka je to automobil, vsi znamo. Reč je sestavljena iz grčke i dijačke reči i pomeni tisto, ka se samo gible. Reč autonomija je tudi sestavljena iz dve reči auto i nomos. Nomos pomeni zakon, cela reč pa pomeni pravico, da si ljudstvo v svojoj krajini samo postavlja zakone.

Mi znamo, da so različne krajine, naše nove velke države mele pred bojnov pod svojov oblastjov druge države, kak Austro vógrska, Tórska, Grčka, Bolgarska i tak dale. Té krajine ešče dnesden majo svoje stare zakone. Ništerni zakoni so namreč takši da majo pomen i valavo samo za edno krajino v našoj državi, drugi pa lahko valá za celo državo.

Naša stranka se je borila vsigdar za to, naj má konči v gospodarskom pogledi vsakša krajina pravico, da s svojim imanjom sama ravna. Proti tomi so

bili najbolje naši samostojni demokratje, zato, ar so znali, da či iz cele države vse bogastvo pride vkūp v Belgradi, te v takšem mestu oni dosta lahko zaslužijo. Doma pa, gde je že vsi dobro poznajo, njim vsakši jako na prste gleda. Tak so oni glasali za nesrečno centralistično Vidovdansko ustavo samo za to, da bi meli pri tom oni sami kakši hasek.

Počasi pa, gda se je država razdelila na posamezne pokrajine ali samouprave se je posrečilo našoj stranki, da je spravila tem krajinam či duže več pravic. Tak država počasi prepūšča tem krajinam različne zadeve, štere so prle spadale pod Belgrad, da pokrajine s tem same gospodarijo. Mariborska oblast, na priliko, je v zadnjem časi sprejela od države v našoj krajini sobočko bolnišnico, kmetijsko šolo v Rakičani i semenogojsko postajo v Beltinci, cesto iz Lendave v Sobotu i skrb za državno mejo. Poleg toga pa od države tudi vse potrebne dohodke za to. Tak

zdaj velki del naši penez nede več romao v Belgrad pa smo ga te od tam nazaj več ne dobili, nego ostane lepo doma i homo tū sami z njim gospodarili. Želemo samo, naj bi ščasom kak največ zadev prišlo iz državne uprave v roke našim samoupravam.

Novo znižanje dače.

Po deli se pozna, da se vlada briga za to, da se siromaško kmečko ljudstvo nikelko pomore. Tak je ministrski svet sprijao, da odpadejo vse državne doklade med njimi tudi invalidski i komorni davek. Hišni davek bo zdaj samo 20 procentov od dohodka (mesto 38 kak do zdaj). Dohodnina se po tistom načrti kak je bio sprejeti meseca marca, tudi nikelko zniža. Davek, šteroga je podpisao demokrat Žerjav, na ročno delo našim delavcom, se zniža, tak, da plača vsakši delavec poprek na leto 60 din. ali pa na pol leta 30 din.

Pravili smo že večkrat, da

se pozna, gda so naši ljudje na vladi i to tak, da v takšem časi gračūjejo bremena našega siromaškoga ljudstva či duže menša gda so pa naši dični demokratje na vladi, te pa či duže vekša.

Automobil Martinišča

je dobo Horvat Ivan posestnik iz Pečarovec (Sv. Sebeščan) on sam je siromaški človek, pa gda je meo kaj penez je spokūpo celoj svojoj familije srečke. Vseh srečk je meo okoli deset i od teh njemi je prinesla edna velko srečo. Obečao je da dá vékšo šumo za Martinišče, gda automobil odá. Ravno tak je dála že naprej lepo podporo za Martinišče Maučec Julika iz Gančan, štera je zadela Singer šivalni mašin. Kola je zadeo i odpelao dober kmet Baša Štefan iz Dokležovja tudi slamoreznico ma že doma Ždkš Ignac iz Satahovec. Bicikl pa ešče čaka svojega dobrosrčnoga vértu, šteri pri svojoj sreči gotovo ne pozabi tudi na siromaško Martinišče.

Kakši namen majo napredne novine?

Nesmimo si misliti, da majo demokratske novine, štere oni sami zovejo za napredne, za takše, štere so nikaj naprej, nikaj več vredne kak druge, namen, ljudstvo kaj pametnega včiti! Kabi! To oni sami znajo, da med razumnimi ljudmi nemrejo nika napraviti. Ravno tak dobro znajo, da nad nezvuchenimi ljudmi dosta ležej ladajo kak nad takšimi, šteri kaj znajo.

Zato je glavna skrb njüvi novin, da si vzgojijo trumo ljudi, šteri do vsigdar volili demokratsko stranko, či že tá stranka kaj dobroga napravi ali nikaj. Pri tom deli pa morajo ljudi najprle odtrgnoti od Cerkve. Oni dobro znajo, da božne ljudi dosta ležej koma štéč naženejo kak dobre. Zato trbe med ljudi sejati brezverstvo, stem bodo začnoli ljudje eden ovoga sovražiti, gračüvali bodo nezavüpní eden proti drugomi i nad takšimi bodo te demokratje zlehka vladali.

Njim pa tüdi ide samo za oblast i vlado nad drugimi i za dobro življenje na račun siromaškoga ljudstva. Či bo pa ljudstvo v nevoli i siromaštvi, te bodo kazali v svoji novinaj na vse druge vzroke, samo na sebe ne.

Ka pa mi včinimo pri tom?

Čuvajmo se takši novin! Naše Novine morajo priti v vsakšo hišo v našoj krajini, različne Domovine pa naj ni edna poštena hiša naša ne sprejme pod svojo streho. Zakaj bi plačüvali mi takšim ljudem za novine, šteri so že itak siromaškomi ljudstvi stekli milijone iz rok. Poleg toga pa, či mamó dobro čtenje, zakaj bi s slabim čtenjom kvarili sami sebe. Moramo pa te ljudi, šteri bi radi med nami ribarili, do dna spoznati, da mo se ji tüdi znali od druge strani dobro čuvati. Za zdaj, naj nam bo glavna skrb, da vse njüve novine iztrebimo iz naše krajine i na njuvo mesto spravimo svoje stare poštene Novine i včinoli smo že jako velko delo.

Prihod.

S tov nedelov se začinja palig ena izredno lepa doba cerkvenoga leta.

Advent, v našem jeziki prihod, spomin na dobo, gda je ljudstvo želno čakalo svojega Zveličara. Poglejmo kak lepo, puno bogastva i zadovolnosti je versko življenje! Ali more malomi deteti što večše veselje napraviti, kak pripelati je v našo cerkev i njemi razlagati pomen božega hrama? Pa gda dete začne razmevati, njemi razlagamo lepe, globoke misli cerkvenoga leta, pomen Adventa, Vüzma Risalov, odpre se njemi neizmerno lepa doba Zveličarovoga življenja i je primorani, da vzlübi pošteno versko življenje.

Zdaj nam pa povejte, ka nam majo dati zato tisti, šteri sčejó vero zbrisati iz src našega ljudstva? Ali majo oni kaj takšega s šterim nam lahko nadomestijo edno samo našo nedelo v cerkvenom leti? Nedela, gda se vsi naši ljudje očistijo prašnatoga dela v celom tjedni i pridejo v božo dvorano, v cerkev s srečnimi, zadovolnimi občütki i jasnim, ponosnim čelom? Naj nam povejo tisti, šteri pravijo naj pride v vsako občino mesto cerkvi, sokolski dom, da bo ljudstvo kaj melo od tistoga, naj nam povejo, či nam bo moglo sto sokolski domov nadomestiti eno samo nedelo?

Ja, mi, šteri živimo s cerkvenim letom, nam je nedela ne najbole püsti den v tjedni, kak vam, ki ste vajeni celi teden robskoga biča i ste zavrgli svojo düšo, pa nevede, da v nedelo sija düševno sunce, lepše od vsakšega zemelskoga sunca. Zdaj bi nam pa radi tej ljudje brez sunca, pokazali na žeuco i nas zagotovili, da je to najlepše sunce. Nas bi radi zagotovili, ki poznamo najlepše sunce!

Iz življenja svetoga püšpeka.

Anton Martin Slomšek — prvi mariborski püšpek-svetnik!

Dosta je med nami takši, šteri so ešče od toga svetoga človeka nikdar nikaj nej čüli — če ravno je naš človek — Slovenec. Prle kak bomo pisali, na kakši način se to godi i se šče bo, da dobimo v njem — svetnika, si poglejmo, kje je bio doma i kakši starišov je bio.

A. M. Slomšek so se narodili 26. novembra 1800. l. na Slomi; to je tam, če se pelamo po železnici od Pragerskoga proti Celji, med postajama Ponikva i Grobelno. Kda se bo što

pelao v Ljubljano, naj pazi med tema štacijama na levo lepi bržiček, na njem bela cerkvica, ne daleč od cerkvice pa njihovo rojstno hišo.

Slomškovi stariši so bili pobožni kmečki ljudje. Mati je bila posebno pobožna i je tüdi svojega sina tak odgajali.

Mladi Slomšek so bili že v lüdkí šolaj jako razumni i pobožni. Bili so pa tüdi veseli deček. Kda so opravili doma šole (nesmimo misli na takše šole, kak so zdak, liki kakši kaplan je zbirao deco v fari i je sam včio), so ji poslali stariši v gimnazijo v Celje. Bili so kak doma, tak tüdi v gimnaziji vsigdar med prvimi. Po dovršenoj gimnaziji so stopili v seminüšče v Celovci (zdaj pod Avstrijo, na Koroškom).

Kak kaplan so slüžili v razni krajaj. L. 1838. so prišli za plivanoša v Vuzenico ob Dravi na Štajerskom. Zatem so pa bili ešče v drugi mestaj kak opat, šolski nadzornik i kanonik. L. 1846. pa so postali püšpek v mariborskoj püšpekiji. Mrli so Slomšek stari 62 leti.

Slomšek so pisali jako dosta. Škoda, da mi ne poznamo njüva dela. Tüdi pesmi so zlagali na pr.: Što ne pozna pesmi: Preljübo veselje oj kje si doma? Tüdi vižo so oni spopevali. Takši njüvi pesmi je ešče dosta.

Skratka püšpek Slomšek so bili svojemi ljudstvi lubeznivi vučiteo. Gda so meli kakši govor, so ljudje pravili, da tak lepo gučijo, kak či bi rožiče sadio. Kajige, štere so pisali, so bile prava šola vsej znanosti za ljudstvo, štero je te ešče daleč ne melo telko šol kak ji dnesdén jeste. Dobijo se ešče tü pa tam med našimi ljudmi kajige z naslovom Drobtnice, štere so oni pisali. Slomšek so prenesli püšpekov stolec iz Lavantinske doline v Maribor i tak gratali prvi mariborski püšpek. Čela püšpekija se pa ešče dnes imenuje po toj dolini — lavantinska püšpekija.

Poleg vsega so pa Slomšek živeli v istini sveto življenje. Zato se zdaj močno dela tüdi na to, da božo proglašeni za svetnika. To pa dugo ide, zato, ka v Rimi strogo preiščejo vsakšega, prle kak ga proglasijo za svetnika. Mi samo iz vsega srca prosimo Boga, da bi se to kem prle zgodilo, da bi mogli čsatiti mi svojega velkoga püšpeka na naši oltaraj.

Ka je zdaj z našov gimnazijov?

Ka se je pravzaprav v zadnjem časi zgodilo za našov gimnazijov, se je dozda skoro nikaj ne pisalo. Da bodo pa starši naši dijakov i vsi drugi, šterim je pri srci gimnazija v našoj Soboti, znali, kak stojimo zdaj v tom pitanji, na kratko opišemo, ka se je nazadnje v kratkom časi vse zgodilo.

Ministrski odlok.

Minister za prosveto je 26. okt. toga leta dao pod S. n. 34.819 odlok, da dovoljuje, da se začasno privatno otvorijo 5. 7. i 8. razred na našoj gimnaziji i to s pravicov javnosti. S tem je gratala naša gimnazija popuna osemrazredna gimnazija, mora se samo te ministrski odlok izvršiti. Kakpa, da je ta rešitev ne takša, kakšo smo si mi želeli, pomeni pa vseeno velki stopaj naprej. S tem, da je bilo ministrstvo prisiljeno izdati takši odlok, je stem samo neposredno priznalo, da je za našo krajino potrebna popuna gimnazija.

Lokalni šolski odbor v Soboti.

Gda je g. gerent Benko dobo v roke te ministrski odlok, je stopo včasi vküp z gimnazijskim ravnatelom, da bi se mogli dovoljeni razredi kak naj prle odpreti. Zato se je ustanovo posebni šolski odbor, šteri bo skrbo za to, da postane naša gimnazija tüdi v istini osemrazredna, ne samo na paperi. Dale prihodnjüč.

Občinske volitvi.

Vidi se, da so te občinske volitvi, štere se zdaj vršijo v naši občinj, v istini prve. Vidimo pa pri tom tüdi, da je naše ljudstvo pridobilo v kratkom časi precí dobre politične vzgoje. Občine, štere so bile že od nigda naše i v štere prihaja zádosta dobroga čtenja, so nastopile tüdi pri tej volitvaj z imeni naše stranke. Ništerne občine so v tom pogledi ešče precí nestalne, močno se je pa opazilo, da se je večina občin pri postavljanji kandidatni list ogibala imena demokratske stranke. Či so pa že ništerne občine, kak na priliko naše evangeličanske občine, ne štele

Po Anderseni.

Mikloš pa Klošek.

(Pripovest.) (III.)

»Nej, nej,« kriči kovač v škrinj. »Püsti me prle vö!«

»Hüü,« mrmra Miškec i se delakak da bi ga bilo straj. »Šče je notri. Li včasi z njim v potok, naj se vtopi!«

»Oj, nej, nej,« prosí kovač. »Smili se me i püsti me. Dam ti merico pejnez.«

»Oho, to je druga reč,« dene Klošek i odpre škrinj. Kovač splezi vö i süne prazno škrinj v potok, doma pa lepo zmeri Miškeci merico pejnez. Tak je prišao Klošek do dvej merici pejnez.

»Viš,« pravi sam pri sebi. »Dobro mi je poplačani konjiček. Mikloša bo čemerilo, kda zvedí, kelko pejnez mam. Liki to njemi že ne povem kak sam prišao do tej penez.«

Pošle pa sina k Mikloši, naj njemi posodi merico. »Čemi pa merico?«

se začüdiva Mikloš. Namaže dno s smolov, da bi se kaj zgrabilo, ka bo miškec mero. I rejsam so se držali trije srebrnjaki dna, kda njemi je Klošek prineso nazaj merico.

»Ka to pomeni?« se piša Mikloš i se včasi napoti k Kloški. »Odked si pa zeo telko pejnez?«

»Viš, vse sam dobo za konjičkovo kožo, štero sem včera odao.«

»Šment, dobro je plačana« skrči Mikloš, beži domou, zgrabi sekero, i pobije vse svoje konje, je odere i se odpravi s kožami proti varaši.

»Kože! kože! Što küpi kože!« kriči po vulicaj. Črevlari i krznari so bežali vküp i ga spitavali za cejno. »Merico pejnez za vsakšo!« odgovori Mikloš.

»Te pa nema pameti!« so si pravili ljudje. »Misliš ti norec stari, da mamó na merice pejnez?«

»Kože! Kože! Što küpi kože!« se dere dale Mikloš i odvrne vsakšemi, šteri ga pita po cejni: »Merico pejnez!«

»Norčüje se z nas!« se razsrdijo šostari i krznari, pograbiyo pojase i remene i vudri po Mikloši! »Kože! Kože!« se delajo norca z njega. »Čakaj, mi ti že napravimo kožo, da ti postane zolena i rdeče mezlikasta! Vö z njim! Vö iz varaša!« so kričali i Mikloš je morao na vso moč bežati. Tak pošteno je ešče nikdar nej bio bit.

»Čakaj!« pravi, kda pride domou ves zmantrani i zbiti, »to mi poplačaš, Klošek; bujem te li!«

Te čas je pa mrla Miškecova punica. Z Miškecom sta si toti nikdar nej bila zdobera, liki zdaj je bio strašno žalosten. Položo jo je v svojo toplo posteo, misleč, da bo oživela, či se malo segreje. Na njegovi posteli je ležala celo noč. Sam pa si je legao na kamen pri peči i je lepo zaspao, kak so je to že zgodilo večkrat. Na ednok se v noči dveri odprejo i Mikloš se prikaže s sekirov v roki. Ide proti posteli i vdari mrtvo punico po glavi, misleč, da je to Klošek. »To zdaj imaš,«

pravi »zdaj je konec tvojim norijam!« i odide.

»Te človek pa je rezan hüdoben« si pogučij Miškec za pečjov, »bujti me je šteo. Sreča za mojo punico, da je že mrtva, če nej, bi jo on zdaj s svejta spravó.« Mrtvo punico pa obliče v svétešnoj obleko i sposodi pri sosidi konja i kola, punico posadi tak na kola, da ne bi mogla spadniti s kol i se odpela z njov z domi. Gda se je delala že prva zarja, je prišao že do krčme; se je stavo, da bi zajtrk opravó. Te krčmar je meo dosta pejnez i je bio toti dobra düša, li nagle nature je bio i te se je razsrdó, kak da bi sam prdaš meo v sebi.

»Dobro jütro!« pozdravi Miškeca, »dnes si se pa rano nekam spravó.«

»Ja,« pravi Klošek, »s punicov moram v varaš. Ova je ostala na kolaj; nešče v krčmo. Te njoj nesli kupico vina? Liki gučte glasno z njov, zato ka ne čüje dobro.«

(Dale sledi.)

postaviti liste z imenom naše stranke, so postavile raj radikalno, kak pa demokratsko. Kakpa, da se je pri občinski volitvi ne gledalo telko na stranko, kak na različne ljudi v občini, i na različne občinske potrebščine, itak moramo drugoč že bole paziti na to, da nemo tak preveč raztrgani, zato ka svet tudi po tom sodi našo politično zrelost.

Samo naše liste so bile vložene i izvoljene do zdaj v sledeči občini: V sobočkom okraji: Boreča, Cankova, Domajinci, Gederovci, Krajna, Krog, Lukačevci, Mlajtinci, Novi Beznovci, Pečarovci, Rogoševci, Sv. Jurij, Tišina, — poleg naše liste so bile vložene ešče liste drugi strank: Bakovci, Borejci, Budinci, Bodonci, Domanjšovci, Gor. Lendava, Gradišče, Martjanci, Moščanci, Pertoča, — liste z nepolitičnimi imeni so pa bile vložene v občini: Andrejci, Brezovci, Čikečka ves, Kramarovci, Križevci, Kūpšinci, Kuštanovci, Mačkovci, Predanovci, Šalovci.

Iz lendavskoga okraja smo dobili ešče samo iz ništerni občin poročila. Samo liste naše stranke so vložile i bile izvoljene v občini: Beltinci, Bogojina, Gančani, Ižekovci, Bukovnica, Filovci.

Slovenska Krajina.

— V Törnšiči so tolvaji vdrli v stanovanje trgovca Cipota i odnesli postelino, od črevlara Čeha pa 18 parov črevlov, leder i 5 kg. bele mele.

— V Radmožanci so tolvaji okradnoli brate Rudeš i odnesli iz trgovine kavo, nože, glaže za ugorke. Pri ednom drugom kmeti pa 12 kokoši i ednoga kokota. Vidi se, da različnim ljudem s kelečimi prsti pa nikelko zača poganjati grebenček.

— Nova industrijska železnica mala, štera vozi drva iz naše krajine i puni žepe drugim, sitim ljudem, je napravila že dve nesreči. Ednomi konji je odrezala obe zadnji nogi, ednomi kmeti, delavci pa zlomila edno nogo.

— V meseci decembru toga leta pridejo zemljiške knjige (grūntne knjige) za občine Šalovci, Hodoš, Domanjševci, Kroplivnik, Veliki Dolenci, Mali Dolenci, Čepinci, Markovci, Trdkova, Budinci i Matjaševci od okrajnoga sodišča v Monoštri k okrajnoma sodišči v M. Soboti i lahko vsakši od toga časa naprej pogledne v nje pri sodišči v Soboti.

— Stariši, poslušajte! Edna poštena družina brez dece, vzeme edno dekličko za svojo. Stara je lahko do 14 ali 16 let. Šteri stariš bi bio pripraven dati svoje dete toj družini, naj se zglati v posredovalnici dela v M. Soboti, gde tudi ešče vse bole na tenko zved.

— Štefan Lozar, pater iz Štanjevci je imel 860 delavcov zaposlenih v Bački i Banati. En del teh bi rad spravo za polovično vožnjo svoje zasluženo zrnje domo. Ar je pa to ne bilo mogoče zavolo zaduženosti, naših železnic, je železniški minister na prošnjo našiva g. poslanca Klekla i Jeriča dovalo tem delavcom, da so se sami lahko brezplačno vozili na svoj dom iz okolice Bačkoga Monoštra.

— Fin. okr. ravnateljstvo Maribor. Št. 3197/1. Gledališke predstave prosvetih društev in čitalnic. K okrožnici z dne 14. 6. 1927. št. 3197. se obvešča, da je generalna direkcija

V nedeljo 27. nov. popoldne KONCERT v kavarni MEOLIC.

davkov z odlokom od 26. 7. 1927. broj 60, 623. odločila, da morajo vsi prireditelji umetniških koncertov in umetniških diletantskih gledaliških predstav, imeti overenje umetniškega odseka ministrstva prosvete, da imajo prireditve umetniški karakter, torej tudi prosvetna društva in čitalnice. Po tej odločitvi se je od [sedaj naprej] ravnati; do konca tega leta je pa pustiti društvam čas, da si poskrbijo potrebna potrdila.

— Loterija Martinišča je zvršena. Sreča nam je bila naklonjena v tom pogledi, da so vsi glavni dobitki prišli v roke ljudem v našoj krajini, či tudi je bilo dosta srečk zodani prek Müre, posebno ešče v Ljubljani. Z veseljem pa lahko povemo, da se je ešče za niedno loterijo naše ljudstvo ne tak jako pobrigalo, kak ravno za to Martiniško. Dosta je bilo naši siromaški ljudi, šteri so meli po deset dvajsti, petdeset da tudi 100 srečk. Redki so bili takši, šteri so meli samo eno srečko. Zato nam je pa sreča tudi tak mila bila, pa so vsi naj-najlepši dobitki ostali doma.

— Zdaj smo ga pa vroke prišli! Nesrečo so meli naši ciganje, šteri so si tak za večne časa odili na posodo jemati v Bratonce različno blago. Pred par dnevi so prišli žandarom v roke, od šteri pravijo, da ne poznajo špajsa. Ja, v nogomi nepoštenomi deli napravijo komaj žandari konec!

Tjedenske novine.

— Vucje v Hercegovini. Mraz je prisilo divjačino, da ide iz velki hercegovinski gošč proti vesnicam. Cole trume lačni vukov včasi napadnejo kakšo vesnico i začnejo trgati živino, ljudje se pa v prvom strahi največkrat spokrijejo. Ne dugo je v ednoj vesi v Hercegovini prišeo k 14 let staromi dečaki vuk i skočo na ovce, štere je té dečak pazo. Dačak je začno z botom tüčti po zverini, nego vuk je skočo na njega i ga je ščista razmesaro. Gda so njemi ljudje pribežali na pomoč, je bio že mrtev.

— Sezonski delavci se vračajo. Večkrat pripela železnica cele trume delavcov iz Belja i drugi krajov, gde si naše ljudstvo služi svoj težki kräh. V preminoči dnevaj je prišlo vnogo naši delavcov s kufr i kosami domo, da si doma med svojimi ljudmi palig nikelko odpočinejo.

— Sneg. Pri nas se je v zadnjem časi vreme nikelko spremenilo. Po par dnevnom snegi je nastopilo neprijetno deževno vreme. Po celoj Europi je pa vreme strašno smečeno. V nemčiji, po severnom deli države, vlada velki mraz do 7 stopinj Celzija pod ničlov, v južnom deli je pa pá prec i velka toplota. Na Angleškom i okoli Londona divjajo velki viheri, tak da se je zavolo toga že več menši ladij potopilo. Ravno takši viheri vladajo na Španskom, gde se je na morji v par dnevaj okoli 30 ribiški čunov potopilo. Pri Jesenicaj sta štela dva dečka priti prek planin na Koroško. Pot je bila duga, sneg je pa šou tak, da je že 1 meter visiko zapadno. Siromaka je pot ščista zmantrala i sta ostala v snegi. I da jiva duže ne bilo domo so jiva šli iskat i najšli pri ednom drevi oba zmržajeniva,

Domača politika.

Naš minister dr. Gosar je podelo kak brezobrestno posojilo ljubljanskoj invalidskoj zadrugi 120 jezera dinarov. Ravno tak je podelo vekšo podporo tistim našim izseljencom, šteri so se pelali na zdaj že potoplenoj taljanskoj ladji Mafalda i so si srečno rešili golo življenje.

Vojni minister je obečao na prošnjo poslancov naše stranke, Škulja i Bedjaniča, da bo skrbo za to, da bodo naši slovenski vojaki služili svoj vojaški rok bole v naši bližnji krajaj.

Slovenija dobi zvezo z morjem. Najbogše i najkračiše železniške proge, stere vodijo iz Slovenije k morji, pelajo v Trst, šteroga majo zdaj Taljani v rokaj. Da bi se pa Taljanov ognoli, je moralo blago iti na Sušak, či je štelo priti do morja. Na Sušak je pa do zdaj bio po železnici iz Slovenije preveč velki ovinek. Tomi se je odpomoglo na te način, da je železniški minister podpisao odredbo, da se začne graditi vednaka železnička linija štera bo vezela Slovenijo z morjom.

Svetovna politika.

Na Balkani delajo v zadnjem časi največ zmešnjav takzvani Makedonstvušči, to so ljudje, šteri bi radi napravili iz Makedonije samostojno državo i bi na te način pa nikelko ljudi prišlo do oblasti i penez. Mi smo že parkrat pisali od Makedonije i tudi povedali, da je pravzaprav glavni krivec nemirov v Makedoniji Italija, štera se boji preveč močne Jugoslavije. Makedonci delajo na svoj stari način nemire naprej. Ednok razrušijo gde železnico, drugoč vržejo bombo v kakši hotel, ali pa vmorijo kakšo višišo osebo i tak naprej. Zdaj ne dugo so vmorili na grškoj meji ednoga grškoga vojaka. Grška se je obrnila za pomoč k Društvi narodov, šteroj je poslalo ta ednoga švedskoga pukovnika, naj dogodek preišče. Nego makedonstvušči so si ne dugo premišlivali, ka se zdaj zgodi z njimi, začnoli so strelati na pukovnika, tak, da je komaj živ vujšao. Kakpa, da je s tem vsa zadeva li nikak ne v red spravlena.

V Rumuniji se je vršila v zadnjem časi sodba proti državniku Manulesci, šteroga je vlada tožila, da dela na to, naj pride prestolonaslednik Karel, šteri je bio prisiljeni odpovedati se svojim praviscm, nazaj na prestol. Manulesca je sodilo vojaško sodišče, ne je pa najšlo tiste krivde na njem kak ga je tožila vlada, zato je bio oproščen.

V Budapešti so odkrili spomenik Košut Lajoši. Pri tom so kakpa meli vogrski državniki različne velke govore, gde so nikak ne mogli pozabiti stare, velke vogrške države. Ednoga se je pa niti eden ne spomno, namreč toga, da je Košut niti daleč ne bio takši nazadnjak, kak so dnešnji vogrski državniki.

Na Rusoskom so preminoči ponedlek z velikimi slovestnostmi obslužavali desetletnico obstoja bolševičke vlade. Kak so se pa pri tom čutili siromaški rusoski kmetije, je pa drugo pitanje.

Ka vse je Taljanom ne povoli? Taljanom je ne zadosta, da so po krivici pridobili najlepše krajine i bogate varaše, šteri so naši i morajo ednok pripadniti našoj državi, nego obüdile so se njim skomine tudi po našoj lepoj Dalmaciji. Nikak bi radi sveti pokazali, da je Dalmacija taljanska i, da tam prebivlejo sami Taljani. Ar pa v istini v Dalmaciji nega pravi Taljanov, zato so začnoli naši taljanski sosidi na vso moč kupovati zemlo, grūnte, hiše, spoj vse, ka je bilo k odaji. Peneze so dobivali od taljanske države i so plačivali vsakšo ceno, samo, da bi mogli kem več svoji ljudi naseliti v našoj Dalmaciji.

Zdaj pa je bio v našem novom finančnom zakoni sprejeti eden člen, šteri veli, da v širini 50 kilometrov od meje proti notranosti naše države, nesmi nikši drugi državlan kupiti v našoj državi nikšega imanja. S tem so bili Taljanje po nosi vdarjeni. Ka se je pa na to zgodilo? Taljanski poslanik v Belgradi g. Bodrero je protestirao proti tomi členu, zato ka se prej iz toga členu vidi sovraštvo Jugoslavije proti Italiji. Joj! Taljanje na zadnje že mislijo, da mi sami moramo zdaj vse njüve ljudi hraniti, gda njim je Amerika zaprla pot v svojo državo. Da smo pa v svojoj državi ešče izda mi sami svoji gospodje!

Živinsko in kramarsko

senje se vrši v Veržeju 30. nov. to je v sredo. Pridite vsi. Vas vabj Zupanstvo.

Pošta upravnništva.

Vsem. Kalendare si naj iščejo naročniki iz sobočkoga okraja na tajništvu v Soboti. — Flisar Alojz, Škakovci. Naročili ste 10 Marijinih listov i teliko smo Vam tudi vseli pošilali. Ve je teliko tudi na Vaš naslov štampano. Če maja neste vseh dobili, bi se mogli meseca maja taki javiti, ne pa zdaj novembra. Pošljemo Vam je pa od maja kelko jih mamo kak prosite. Za sept. okt. i nov. pa tak pridote te dneve. — Kuzma Jožef, Soboti. Penez 4 Din. za kalendar dobili. Kalendar izročili na našem tajništvu. — Baradič Treza, Soboti. Ravno to odgovorimo. — A Mohorič, Odžak. Katekizem naročili, kalendar gratis dobite za kratek čas. — Filo Franc, Rakičan. Penez 4 Din. za kalendar dobili. Dobite ga pri tajniki. — Gomboc Peter, Andrejci. Novine smo Vam poslali. Do novoga leta plačate 7 Din. 50 par po čeki, šteroga smo Vam priložili — Ščančar Jožef, Kūpšinci. Kalendarov 24 dobite pri tajniki, M. Liste pa po pošti. Din. 5, ka pošljete na poštino, de šlo na podporo M. Lista na hasek sirotam. — Holcman J., M. Črnči. Naročnine na letos ne plačate, to povejte vašemi širiteli, mi smo v knjigo to že vpelali. — Gaber Er. Srdica. Naročnino sprejeli. Bog plati. Vse vredi na lani i letos. Kalendarov 54 dobite na našem tajništvu. — Sukič Anton, Trdkova. Naročnino na leto 1928. hvaležno sprjeli. Kalendar smo Vam poslali. — Šadl Janoš, Večeslavci. Dužni ste ešče 110 Dinarov. Kalendarov dobite 45 falatov vse vkup, plačate nam za nje ka so na odajo za polovično ceno 72 Dinara. Ovo Vam ostane za poštino. — V. g. K. G. Osijek. Vse plačano. — Dužnikom. Spunite svojo dužnost! Mi smo svojo verno spunili i Vam celo leto pošilali redno naše liste. Zdaj je red prišo na Vas, redno plačajte naročnino, štero bi že davno mogli.

Zdravje.

Obečali smo svojim naročnikom, da ščemo, da bodo Novine v prišestnom leti, kak najbolje pune i bogate hasnovitoga čtenja. Poleg drugoga, bomo, kelko bomo samo meli prostora, pisali tudi nikelko od toga, kak si očuvamo svoje zdravje. Za to smo dobili dovoljenje od uredništva ednoga doktorskoga lista z imenom Zdravje, da smemo našim čtevcom s toga vsigdar kaj hasnovitoga napisati. Uredništvo je bilo cilo tak prijazno, da nam je dalo na razpolago tudi za to potrebne slike. Mi drage vole damo nikelko prostora v naši novinaj za kaj takšega, ka je našemi siromaškomi ljudstvi samo na hasek. Prosimo pa obenem vse naše naročnike, da bodo gledali na to, da bodo Novine v prišestnom leti najbogši prijateo vsakše naše poštene hiše.

V boji proti sühomi betegi

ali tuberkulozi priporoča profesor dr. Pirquet eto: Pazimo na malo cecatjo deco, štera najhitrej dobijo klice sühoga betega, da je občuvamo zdrave. Nigdar ne smemo kašlati njim v obraz! Ne hodimo z malov decov obiskavat betežni ali kašlavi ljudi! Ne dajmo dece v roke ljudem, šteri kašlajo ali pa cilo somlimo od nji, da majo klice sühoga betega. Ne dopustimo, da bi mala deca spala v tistoj sobi kak na pljučaj betežni ljudje! Gledajmo, da bodo dobivale dekllice od 12 do 18 leta i dečki od 15 do 20 leta zadosta zdrave hrane. Mladi ljudje morajo meli jako dober ték i dosta pojesti, to je znamenje dobrega zdravja. Ljudje s sühim betegom nemajo teka i morajo nūcati različne začimbe, da bole jejo.

Najbogše vrastvo proti sühomi betegi je dober zrak i dosta zraka. Znano je, da so ništerni ljudje meli že močne klice toga betega, pa stem, da so bili dosta na čistom zraki, se njim je nazaj vračao ték, začnoli so več jesti i gratali so zdravi. Zdrav zrak, hvala Bogi skoro nindri ne fali. Potrebno je pa, da ga vživamo vsigdar i vsešerom. Jako pametno je spat i vsigdar pri odpretom okni i to tak, da je okno nikelko vkraj od naše poste, da nam nagla sprememba zraka nemre škoditi. Glavno je pa, da vsi poznamo té beteg. Tudi či nemamo Bog zna kakšega bogastva i dobre hrane, čuvati se moramo samo da ne pridejo do naši plūč klice toga betega, i skrbeti moramo za dober zrak pa smo lahko zagotovljeni, da nam te beteg nede mogao škoditi.

Vceplavanje proti sühomi betegi.

Nemški državni zdravstveni svet je načno to pitanje, ali je vredno, da se dajo ljudje, betežni na tuberkulozi vceplavati. Znano je namreč, da je vceplavanje betežnim dozda ne dosta pomagalo. Zato se je sklenilo, naj se z vceplavanjom raj nikelko počaka, da doktorje vsa vrastva, štera so dozda znana, na živini sprobajo. Doktorje majo namreč za takše probe različne zavce, podgane, golobe i tak dale, na šteri probajo svoja vrasiva. Pa gda se vrastvo na tej zaveči siromakaj sproba, te začnejo komaj pomali z njim ljudi vračiti.

GOSPODARSTVO.

Gnojenje z umetnim gnojom.

Kak smo že v zadnjem članki napisali, mamo več vrst umetnoga gnojila ki ma različna imena i je tudi na različni način sestavljeni. Za nas je največ vredno takše gnojilo, štero se je skazalo na našoj zemli za hasnovito. Ne je vsakše gnojilo za vsakšo zemlo i vsakšo krajino. Znano je, da se pri kúpivanji umetni gnojil človek dostakrát vkani i to či nepozna gnojil, posebno pa či so gnojila ne bila pri pošilavti plombirana i kemično preiskana, kelko procentov vsebujejo tisti snovi štere majo svojo vrednočo. Tak vidimo na priliko na vreči ali pa že prle v ceniki označeno „rudninski superfosfat“ 16—18%, ka pomeni, da ma sto kil toga praha, 16 do 18 kil fosforne kisiline. Kelko več procentov kisiline ma gnojilo v sebi, telko drakše je, zato, ka je za hrano rastlinam telko več vredno. Mamo pa dve jvrsti superfosfata i to rudninski i kostni, vidimo pa tudi med njima razliko v ceni, zato, ka ma eden več kisline v sebi kak drugi. Razlika je pa tudi v tom,

kak hitro dela gnojilo?

Poznanivi fosfatnivi gnojili v našoj krajini Thomašova žlindra i superfosfat. Obej tevi gnojili mata zadosta fosforove kisiline, štera ravno našim zemlam jako fali. Razlika med superfosfatom i Thomasovov žlindrov je ravno ta, da superfosfat v zemli hitro dela, fosforna kisilina se namreč v njem jako hitro raztopi, v Thomasovoj žlindri se pa počasi topi. Zato, či se gnoji v jeseni, je bogše gnojiti s Thomasovov žlindrov, superfosfat je pa dobro, či se pred oranjom za setvo potrosi na njivo samo polovica, druga polovica pa na sprotoletje. Superfosfat dela hitreje kak žlindra, zato ka se v njem fosforna kisilina hitro spreminja v rastlinsko hrano, priporoča se pa zavolo toga tudi za težko zemlo, Thomašova žlindra pa za ležejšo zemlo. Na splošno se pa v našoj krajini potrosi največ superfosfata, zato ka se toga pridela v našoj državi več kak samo za domače potrebščine Thomasovo žlindro pa moramo voziti iz Nemčije. Pred bojnov so naši ljudje strašno radi trosili Thomasovo žlindro po travnikaj.

Štera gnojila so za našo zemlo najbogša?

Kak je že gori bilo povedano, ma naša zemla najmenje fosforne kisiline, zato je dobro trositi poleg druggi gnojil, vsikdar tudi nikelko superfosfata, ali Thomasove žlindre.

Posebno potrebno je pognojiti s superfosfatom ali žlindrov naše travnike. V te namen trbe vzeti poleg kalijove soli i vapnenoga dušika na eden oral (plūg) 150 do 250 kil superfosfata ali žlindre i se potrosi to v meseci februaru ali marci. Posebno koristno i uspešno je gnojenje s fosfornimi gnojili silji. To pa tak, da se pridene poleg druggi gnojil na en plūg 150 kil superfosfata i to prvo polovico ob setjavti, drugo polovico pa na sprotoletje. Sprotoletnoj setjavti se pa dene včas pri oranji. Dosta hasni superfosfat, či gnojimo z njim detelici, krumplov, burgundiji. Superfosfat se pomeša z

drugimi gnojili i se trosi z rokov ali pa z mašinom.

Uspeh, šteroga smo dosegli na ednoj velkoj, jako zapuščenoj njivi na gospočkem v našoj krajini, na te način, da smo za hajdino gnojili s superfosfatom, je vreden, da ga nikelko omenimo. Na površini 10 oralov zapuščene njive se je potrosilo na vsakši plūg 150 kil superfosfata. Na tistoj zemli je bilo prle posejano žito, štero je pa posebno i so je nato pokosili i domo zvozili za krmo. Na tom s superfosfatom pognojenom falati je bila posejana hajdina i je zraslo vsege vkup 113 metercentov hajdine (na 10 plūgov) i to jako dobre hajdine. (Dale sledi.)

Pri zadnjem članki nam je prišla zmes mala pomota. Pridetek 32 metercentov je mogoči na 1 ha ne pa na 100 m² kak je bilo zapisano, ka je itak večina sprevidila, ųda je to samo pomota.

Prekusnice.

Loterija Martinišča.

Razmeni Goričanec pod gostonami v Soboti, gda se je vršilo žrebanje, si muvi: Ga dao! To so vsi vkup ciganje. Te motor okoli vozijo i nam ga kažejo kak teleti skorico, samo zato naj bi mi srečke kúpili. Te si ga pa lepo domo odpelajo pa do si s penezami fūčkali, mi bomo pa vedro gledali, kak da bi nam pišče žgank odneslo.

V ednoj vesi je nikak pravo, da je automobil dobo Z. Števek. Po vrsti so ga vsi hodili spítavat, či je v istini on tisti srečni človek. Na konci se je že razčemerilo, zato ka je nikšega mira nej meo i pravo. Ljudje boži, pústite me primeri. Vej tak zaate, či bi motor dobo, da bi me te boži žlak vdaro od same sreče i bi ne bio več med živimi.

V vesi B. sam prišao k gospēj M. zato, ka je že naprej pravila da motor ona dobi, pa mi je že ozdaleč kričala ka nej motor, nego vilo Stadion dobi ona. No, Bog dej srečo!

Ka je pa te to loterija? pita sinek očo. Znaš sinek, loterija je to, či jez po škegnji hodim pa pipo kadim, vislko v zraki pa prileti sraka, pa iz svojega zadnjega dela nekaj spústi doli, pa to meni ravno v pipo spadae. Vidiš, to je loterija moj sinek njemi odgovorijo očo.

Pošta upravništva.

Ludvik Žokš, Francuzko. Naročnine 25 frankov z zahvalnostjov sprejeli. Kalendar Vam naskori tudi pošljemo i v novom leti Vam bomo nadalje pošiljali naše liste. — Š. Štefan, Šilinci. Sprejeli 48 Din. Stem je vse plačano za 1. 1927. Vaše se ne računa. Bog plačaj.

Specialist

za ženske bolezni in porod
dr. BENJANIM IPAVIC v
Mariboru, Gosposka ulica 46.
zopet ordinira od 1/2 10-1/2 12
in od 15-16 (3-4) ure.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 290 Din., ovsa 200 Din., kukorice 230 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 290 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 12—14 Din., svinje 15—17 Din. Krma: Sena 50—60 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 25 par, Schiling 7 D 95 p. Čehoslovaška krona 1 D. 67 p. Nemška zlata marka 18 D. 50 p. Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 93 Taljanska lira 290 D.

Vsakovrstne sirove kože

kupuje
po najvišji dnevni ceni
Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Mali oglasi.

Sodarske pomočnike

sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu FRANC REPIČ, sodar v LJUBLJANI, Kolizejska cesta 18.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniškimimi in šolskimi potrebbščinami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.	BARNABAŠ
	trgovci z papirrom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino bivše pošte.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela.

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Držine. Društvo je ustanovljeno 15 septembra 1920 1. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavartuje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačujejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a starejši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či starejši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vōri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefana, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol., za zgūbo ednoga oka 100 dol., za 2 oke 250 dol., tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 dol. Odborniki za leto 1927. so sledeči: Predsednik: Ivan Horvat 2050 W. 23 rd, St., podpredsednik: Martin Gabor, tajnik: Štefan Foys 1929 W. 22 nd. Pl., blagajnik: Ivan Denša 2730. Arthington St, zapisnikar: Marko Vouri, nadzorniki: Števan Horvat, Matjaš Hajdinjak in Mihal Haklin. Društva voditeo: Janoš Hren, vratar: Števan Kreslin.